

Ο ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ ΥΙΟΣ

(Πηγή: Συναθλούντες)

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Την Κυριακή αυτή παιδιά ακούσαμε την παραβολή του Ασώτου στην Εκκλησία. Κι άλλες φορές έχουμε συζητήσει για αυτήν την υπέροχη παραβολή. Σήμερα όμως θα εστιάσουμε στον πρεσβύτερο (μεγαλύτερο) υιό της παραβολής ο οποίος αν και ζούσε μέσα στο πατρικό σπίτι στην ουσία ήταν πολύ μακριά.

(Διαβάζουμε από την Καινή Διαθήκη την περικοπή Λουκά ιε' 25-32).

Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῶ· καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν, καὶ προσκαλεσάμενος ἔνα τῶν παιδῶν ἐπυνθάνετο τί εἶη ταῦτα. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἦκει, καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν. Ὁργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. Ὁ οὖν πατήρ αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολὴν σου παρήλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ καταφαγὼν σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν, ἤλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σὰ ἐστίν· εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησε, καὶ ἀπολωλὼς ἦν καὶ εὐρέθη.

Ο μεγαλύτερος γιος του βρισκόταν στο χωράφι και καθώς ερχόταν και πλησίαζε στο σπίτι, άκουσε μουσικές και χορούς. Φώναξε, λοιπόν, έναν από τους υπηρέτες και ρώτησε να μάθει τι συμβαίνει. Εκείνος του είπε: «γύρισε ο αδερφός σου και ο πατέρας σου έσφαξε το σιτευτό μοσχάρι, γιατί του ήρθε πίσω γερός». Αυτός τότε θύμωσε και δεν ήθελε να μπει μέσα. Ο πατέρας του βγήκε και τον παρακαλούσε, εκείνος όμως του αποκρίθηκε: «εγώ τόσα χρόνια σου δουλεύω και ποτέ δεν παράκουσα καμιά εντολή σου. Κι όμως σε εμένα δεν έδωσες ποτέ ένα κασίκι για να ευφρανθώ με τους φίλους μου. Όταν όμως ήρθε αυτός ο γιος σου, που κατασπατάλησε την περιουσία σου με πόρνες, έσφαξες για χάρη του το σιτευτό μοσχάρι». Κι ο πατέρας του του απάντησε: «παιδί μου, εσύ είσαι πάντοτε μαζί μου και ό,τι είναι δικό μου είναι και δικό σου. Έπρεπε όμως να ευφρανθούμε και να χαρούμε, γιατί ο αδερφός σου αυτός ήταν νεκρός και αναστήθηκε, ήταν χαμένος και βρέθηκε».

ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Ο πρεσβύτερος γιος παρότι είχε δικαιωματικά το μερίδιο που του άνηκε, δεν εγκατέλειψε τον πατέρα του αλλά παρέμεινε πιστός κοντά του. Εργαζόταν με συνέπεια και εκτελούσε με ακρίβεια όλα του τα καθήκοντα. Ενώ όμως εξωτερικά παρουσιαζόταν ως ο πιστός γιος του πατέρα και ακριβής τηρητής των εντολών του, το γεγονός της επιστροφή του μικρότερου αδερφού του, ανέτρεψε την φαινομενικά καλή του εικόνα και αποκάλυψε τις πραγματικές διαστάσεις του χαρακτήρα του.

Όταν πληροφορήθηκε ότι επέστρεψε ο άσωτος αδερφός του αντί να χαρεί, οργίστηκε και δεν ήθελε να μπει μέσα, να πάρει μέρος στο πανηγύρι. Την απόλυτη άρνησή του εξέφρασε και στον πατέρα του ο οποίος βγήκε έξω και τον παρακαλούσε να μην μείνει αμέτοχος στη χαρά του σπιτιού.

Τι φοβερό δράμα για τον πατέρα! Δεν πρόλαβε να συνέλθει από το δράμα του άσωτου νεότερου γιού του και τώρα αντιμετώπιζε νέα δοκιμασία. Την αντίδραση του μεγαλύτερου. Του παιδιού που ποτέ δεν θα περίμενε να συμπεριφερθεί έτσι.

Σίγουρα θα ξάφνιασε τον πατέρα αυτό το πρωτοφανές ξέσπασμα εγωισμού, ζήλιας και φθόνου του μεγαλύτερου γιου του. Αυτό το παιδί που όλα τα χρόνια ζούσε μέσα στο σπίτι ήταν τελικά τόσο μακριά από το πνεύμα της πατρικής εστίας!...

1. Τι σας κάνει εντύπωση από τα λόγια και τη συμπεριφορά του απέναντι στον πατέρα;

- Καυχιέται για την τυφλή υπακοή προς τις εντολές του, ενώ την ίδια στιγμή αντιστέκεται με πείσμα όχι σε εντολή αλλά σε πατρική παράκληση και προτροπή.
- Παραπονιέται ότι ο πατέρας δεν θυσιάσε για αυτόν ούτε ένα ερίφιο, ενώ στην πραγματικότητα ποτέ δεν ζήτησε κάτι τέτοιο για να του το αρνηθεί.
- Μεγαλοποιεί τα αμαρτήματα του αδερφού του κατηγορώντας τον ότι σπατάλησε όλη την περιουσία του πατέρα του ενώ η αλήθεια είναι ότι ξόδεψε το μερίδιο που του άνηκε.
- Και το κυριότερο: Πουθενά δεν αναφέρει τις λέξεις «πατέρας» και «αδερφός». Στον πατέρα του μιλάει σαν σε εργοδότη ενώ τον αδερφό του τον ονομάζει «γιο του πατέρα του» και σε καμία περίπτωση αδερφό του. Έχει χάσει την αυθεντική οικογενειακή σχέση.

Γενικά με την όλη του στάση αποκαλύπτεται το γεγονός ότι ενώ τόσα χρόνια παρέμενε στο σπίτι κοντά στον πατέρα του, στην ουσία ήταν απομακρυσμένος από αυτόν. Όχι βέβαια φεύγοντας σε άλλο τόπο όπως ο νεότερος αδερφός του αλλά ακολουθώντας έναν τρόπο ζωής ξένο προς αυτόν του σπιτιού.

2. Ποια λάθη χαρακτηρίζουν τον πρεσβύτερο γιο;

- Ο εγωισμός. Η ιδέα που έχει για τον εαυτό του και για όσα κάνει. «Εγώ είμαι σε όλα εντάξει. Ποτέ μου δεν έφταιξα», λέει στον πατέρα. Και συνεχίζει ρίχνοντας σε εκείνον τις ευθύνες: «Εσύ φταις, διότι ποτέ δεν μου έδωσες ούτε ένα ερίφιο...»

- Η ζήλια. Τι φοβερό! Ούτε ίχνος χαράς για την επιστροφή του αδερφού του! Πραγματική διαστροφή...
- Η κατάκριση. Αμέσως κατηγορεί τον αδερφό του: «ο γιος σου αυτός που έφαγε την περιουσία σε αμαρτωλές πράξεις». Ούτε τον είδε και αρχίζει να τον κατηγορεί.
- Η έλλειψη αγάπης. Η σχέση με τον πατέρα του καθίσταται υπαλληλική. Βασικός γνώμονας σε αυτή τη σχέση δεν είναι η καρδιά αλλά η δουλειά. Είναι χαρακτηριστικό ότι απαιτεί το ερίφιο για να το απολαύσει μόνος με τους φίλους του διότι δεν μπορεί να κατανοήσει το μοίρασμα της αγάπης που καθημερινά του προσφέρει ο πατέρας όταν του λέει «όλα τα δικά μου, δικά σου είναι». Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να λάβει μέρος στο πανηγύρι της επιστροφής του αδερφού του. Άλλωστε δεν τον θεωρεί αδερφό του αφού τον κοινό πατέρα τους δεν τον αισθάνεται πλέον ως πατέρα...

Όλα αυτά κάνουν αξιολύπητη τη ζωή του μεγαλύτερου γιου. Ενώ βρίσκεται μέσα στο σπίτι και απολαμβάνει τις δωρεές της πατρικής αγάπης, ο ίδιος αποδεικνύεται ανάξιος για αυτές. Αυτό είναι το δράμα του πρεσβύτερου γιού: Κλείνεται στον εαυτό του και ζει απομονωμένος μέσα στο ίδιο του το σπίτι.

3. Μήπως κι εμείς μοιάζουμε με τον πρεσβύτερο γιο; Από τι κινδυνεύουμε;

α. Να προσέχουμε το πνεύμα υπερηφάνειας και υποκρισίας.

Δεν αποκλείεται κι εμείς να ζούμε συνειδητά ή ασυνείδητα σαν τον μεγαλύτερο γιο. Από μικρά παιδιά μεγαλώνουμε μέσα στο σπίτι του Θεού Πατέρα, την Εκκλησία. Επειδή ενδεχομένως αποφεύγουμε σοβαρές παρεκτροπές και αμαρτήματα και πιστεύουμε ότι εφαρμόζουμε με ακρίβεια τις εντολές του Θεού, εύκολα διαχωρίζουμε τη θέση μας από κάθε άσωτο. Κι εδώ ακριβώς υπάρχει ο κίνδυνος! Ο κίνδυνος της υπερηφάνειας και της υποκρισίας! Ας μην αφήσουμε να αναπτύσσεται στην ψυχή μας τέτοια υψηλή ιδέα για τον εαυτό μας. Ο μεγαλύτερος γιος θεωρούσε τον εαυτό του ενάρετο κι όμως πόσα πάθη καλύπτονταν κάτω από τον εγωισμό του!...

β. Να μην επαναπαυόμαστε στα δήθεν κατορθώματά μας.

Πολλές φορές η σύγκριση της ζωής μας με άλλων κοσμικών ανθρώπων μας οδηγεί στην εσφαλμένη αντίληψη ότι είναι αυτονόητη η θέση μας στον Παράδεισο. Έτσι επαναπαυόμαστε και σταματάμε τον αγώνα για την πρόδοό μας. Θεωρούμε περιττή την εξομολόγηση, την προσευχή, το Κατηχητικό, τον Εκκλησιασμό μας. «Εγώ τα ξέρω αυτά» λέμε. Μα αλίμονο... πόσο πολύ μοιάζουμε με τον Φαρισαίο και τον πρεσβύτερο γιο...

γ. Να καλλιεργούμε την αγάπη προς όλους.

Ίσως τόσα χρόνια μέσα στο σπίτι του Πατέρα μάθαμε να δουλεύουμε αλλά όχι να αγαπάμε. Λησμονήσαμε ότι υπάρχουν αδερφοί μας που μπορεί να έχουν απομακρυνθεί ωστόσο δεν παύουν να είναι παιδιά του ίδιου Πατέρα, του Θεού και επομένως αδέρφια μας που προσδοκούμε την επιστροφή τους. Τελικά αν και τόσα χρόνια μέσα στο σπίτι απέχουμε πολύ από την Αγάπη που ξέρει να υπομένει, να συγχωρεί, να ταπεινώνεται και να δέχεται τον άσωτο χωρίς περιττές εξηγήσεις, όπως ακριβώς δέχτηκε ο πατέρας τον άσωτο γιο του.

Ίσως η παραβολή του ασώτου υιού θα μπορούσε να ονομάζεται η παραβολή των δύο ασώτων υιών. Διότι και τα δυο παιδιά απομακρύνθηκαν από τον πατέρα. Η διαφορά είναι ότι τελικά ο ένας, ο νεότερος, επέστρεψε ενώ ο άλλος, ο πρεσβύτερος υιός έμεινε έξω από το σπίτι.

Ωστόσο ο στοργικός πατέρας παρακαλεί και περιμένει. Όπως περιμένει ο Θεός Πατέρας και τη δική μας επιστροφή. Είτε μοιάζουμε με τον νεότερο είτε με τον πρεσβύτερο γιο ας ξέρουμε ότι η αγκαλιά του Θεού είναι έτοιμη να μας υποδεχτεί. Να υποδεχτεί την επιστροφή όλων των αμαρτωλών. Και αυτών που ζουν στην αμαρτία και αυτών που βασανίζονται από τον εγωισμό τους μέσα στο ίδιο τους το σπίτι.

Ας γυρίσουμε λοιπόν κοντά Του. Είμαστε παιδιά Του και έχει φυλάξει για τον καθένα μας τα δώρα της υιοθεσίας. Για όλους έχει θυσιαστεί ο Κύριος Ιησούς Χριστός. Η επιστροφή μας και η επιστροφή κάθε αδερφού μας στο σπίτι του Θεού Πατέρα είναι αφορμή για ένα ξεχωριστό πανηγύρι και εδώ στη γη αλλά και στον ουρανό. Ένα πανηγύρι σαν αυτό που ευχόμαστε όλοι να αξιωθούμε να ζήσουμε στην Ουράνια Βασιλεία Του.